

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/6/2018
Identifikačné číslo spisu:	7212223819
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7212223819.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci po poručiteľovi T. M., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom C., O., zomrelému XX. XX. XXXX, o návrhu N. M., narodennej XX. X. XXXX, bývajúcej v C., K., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Pollova 32, o prejednanie dedičstva o novoobjavenom majetku a iné, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24D/570/2012, o dovolaní N. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. januára 2017 sp. zn. 6CoD/3/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II uznesením z 23. júna 2014 č. k. 24D/570/2012 -91 v spojení s opravným uznesením z 5. januára 2016 zamietol návrh N. M. na prejednanie dedičstva k novoobjavenému majetku po poručiteľovi a tiež aj jej návrh na obnovu dedičského konania. Uviedol, že N. M. sa svojím návrhom na začatie konania domáhala podľa § 175x ods. 1 O.s.p. prejednanie dedičstva k novoobjavenému majetku - členskému podielu dvojizbového družstevného bytu č. 3 nachádzajúceho sa v C., O., alternatívne sa domáhala obnovy pôvodného dedičského konania. Z osvedčenia o dedičstve z 26. januára 2004 sp. zn. 40D/1422/2002 zistil, že v dedičskom konaní bolo k členskému podielu tohto družstevného bytu vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov poručiteľa a pozostalej manželky M. M. tak, že jedna polovica patrí pozostalej manželke a druhá polovica do dedičstva, pričom na základe dohody o vyporiadaní dedičstva druhú polovicu členského podielu nadobudla pozostalá manželka M. M.. Toto osvedčenie nadobudlo účinky právoplatného rozhodnutia dňa 26. 1. 2004. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že o členskom podiele družstevného bytu bolo v konaní o dedičstve právoplatne rozhodnuté a členský podiel nemôže byť preto ako novoobjavený majetok prejednaný v dodatočnom dedičskom konaní podľa § 175x ods. 1 O.s.p. Návrh N. M. na prejednanie dedičstva k novoobjavenému majetku ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ sa N. M. domáhala alternatívne aj návrhu na obnovu konania uviedol, že podľa § 230 ods. 1 O.s.p. bolo možné návrh na obnovu konania podať v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (objektívna lehota) a zároveň do 3 mesiacov, od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol

uplatniť (subjektívna lehota). Uvedené lehoty sú lehotami prekluzívnymi. Predĺženie objektívnej trojročnej lehoty je možné len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 230 ods. 2 O.s.p., pričom aplikácia tohto ustanovenia v danom prípade do úvahy neprichádza. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo účinky právoplatného rozhodnutia dňa 26. 1. 2004 a teda posledným dňom na podanie návrhu na obnovu konania bol deň 26. 1. 2007. Nakoľko návrh bol N. M. podaný 17. 8. 2012, zmeškala objektívnu lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, ktorej navrátenie nie je prípustné. Z tohto dôvodu návrh na obnovu konania ako oneskorený zamietol. Okrem toho dodal, že aj keby návrh na obnovu konania bol podaný v lehote, nebolo by možné mu vyhovieť z dôvodu, že N. M. nebola účastníčkou pôvodného dedičského konania po poručiteľovi. Z ustanovenia § 228 ods. 1 O.s.p. totiž vyplývalo, že návrh na obnovu dedičského konania môže podať len ten, kto bol účastníkom pôvodného dedičského konania, k obnove ktorého má dôjsť.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením z 23. januára 2017 sp. zn. 6 CoD/3/2016 na odvolanie N. M. uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou uznesenia súdu prvej inštancie, pričom za presvedčivé a zákonu zodpovedajúce považoval aj jeho dôvody, s ktorými sa stotožnil. Na potvrdenie správnosti doplnil, že účelom dodatočného prejednávania dedičstva nie je náprava chýb pôvodného dedičského konania; v konaní o dodatočnom prejednaní dedičstva nie je možné meniť právoplatné výsledky pôvodného dedičského konania. Dôvodom dodatočného prejednávania dedičstva nie je revízia pôvodného konania o dedičstve, ale iba prejednanie takého majetku poručiteľa, ktorý nebol v dobe do právoplatnosti uznesenia alebo do vydania osvedčenia o dedičstve, ktorým bolo pôvodné konanie o dedičstve skončené, známy a ktorý nebol preto v pôvodnom konaní o dedičstve prejednaný. V danej veci odvolateľka neuviedla žiaden taký majetok, ktorý nebol v pôvodnom dedičskom konaní po poručiteľovi prejednaný. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak tento návrh na dodatočné prejednanie dedičstva zamietol pre nesplnenie zákonných podmienok v zmysle § 175x O.s.p. Rovnako správne a vyčerpávajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia v časti zamietnutia návrhu na obnovu konania. Námietku odvolateľky, že žiaden takýto návrh nepodala, nepovažoval za dôvodnú, lebo sama odvolateľka v návrhu uviedla, že navrhuje konať o jej návrhu ako o návrhu na obnovu konania, ak súd nevyhodnotí jej podanie ako návrh na konanie o novoobjavenom majetku. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

3. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie N. M. (ďalej len „dovolaťka“). Uviedla, že dovolanie podáva v zmysle § 420 písm. f) C.s.p. a aj v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) C.s.p., lebo postupom konajúcich súdov došlo k závažným pochybeniam a k porušeniu jej procesných práv. V úvode dovolania citovala svoj návrh na začatie konania. Rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu považovala za zmätočné a nepreskúmateľné. Znovu zopakovala, že nepodala žiaden návrh na obnovu dedičského konania. Podľa dovolateľky celý problém bol spôsobený nedostatočným zisťovaním právneho stavu ohľadom majetku poručiteľa notárom v pôvodnom dedičskom konaní. Členský podiel k družstevnému bytu bol dohodou dedičov vyporiadaný napriek tomu, že ona ostala po zániku manželstva s poručiteľom naďalej evidovaná v SBD II, Košice. Z obsahu spisu predchádzajúceho dedičského konania a aj z obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že v pôvodnom dedičskom konaní súd a ani notár nepostupovali v súlade so zákonom. Spôsobili jej škodu, ktorú si uplatňuje od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. S poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) C.s.p. mala za to, že uvedená vec je tak netypická, že v praxi dovolacieho súdu nemusela byť riešená. Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Konanie o dedičstve je s účinnosťou od 1. júla 2016 upravené Civilným mimosporovým poriadkom (zákonom č. 161/2015 Z. z. - ďalej len „C. m. p.“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“). Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Pretože Civilný mimosporový poriadok neustanovuje inak, dovolací súd preskúmal vec z hľadiska prípustnosti dovolania podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania sa zaoberal jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie dovolateľky je potrebné odmietnuť.

6. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

8. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 a 2 C.s.p.).

10. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní, pričom v dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. V preskúmvanej veci dovolateľka podala dovolanie, v ktorom nevymedzila spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 431 až § 435 C.s.p. dovolacie dôvody tak, ako to predpokladajú uvedené ustanovenia C.s.p. V prípade takéhoto dovolania (t. j. dovolania, v ktorom absentuje vymedzenie dovolacích dôvodov) súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania.

14. Dovolateľka v dovolaní síce označila procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., avšak neuvedla, v čom táto vada zmätočnosti spočíva. Za takúto vadu konania nemožno považovať jej tvrdenie, že nepodala žiaden návrh na obnovu konania, keď z jej návrhu na začatie konania (str. 4 odsek 2) jednoznačne vyplýva, že pre prípad, ak by súd nevyhodnotil jej návrh ako návrh o novoobjavenom majetku, navrhuje, aby súd konal o tomto návrhu ako o návrhu na obnovu konania. Dovolací dôvod teda nie je vymedzený spôsobom zodpovedajúcim § 431 C.s.p.

15. Obdobne dovolateľka pristupovala aj k odôvodneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 432 ods. 1 C.s.p. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti,

t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav. Navyše, vymedzenie právneho posúdenia veci, ktoré dovolateľka pokladá za nesprávne, sa musí týkať tohto konania a nie pôvodného dedičského konania. V dovolaní dovolateľky absentuje akákoľvek argumentácia spochybňujúca nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom. Jej námietky sa sústreďujú v podstate len na nesprávnosť a nezákonnosť v postupe súdu a notára v pôvodnom dedičskom konaní. Spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu a notára v pôvodnom dedičskom konaní však nezodpovedá požiadavkám uvedeným v § 432 C. s. p.

16. Nevymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom uvedeným v § 431 a § 432 C. s. p., je dôvodom na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) C. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľky preto podľa vyššie citovaného ustanovenia odmietol.

17. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 C. m. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.